R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 1283/2/2015

Sentinţa civilă nr. 1716
Şedinţa publică de la 16.06.2015
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE: MĂDĂLINA ELENA GRECU
GREFIER: CRISTINA OLARU

Pe rol se află soluţionarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul MEZINCARU VASILE ION, având ca obiect acţiune în constatare.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns reclamantul reprezentat prin consilier juridic .... cu delegaţie la dosar, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Curtea, nefiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul reclamantului pentru susţinerea cererii.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acţiunii şi să se constate pentru pârât existenţa calităţii de colaborator al securităţii.

Reclamantul solicită să se constate că notele informative date fostei Securităţii de către pârât fac referire în primul caz la o persoană care relatase că este urmărit şi avea o stare de teamă întrucât relatase ştiri ascultate la postul de radio Europa Liberă, respectiv o persoană căreia îi era teamă să vină la Bucureşti întrucât fusese ameninţată cu un posibil accident de maşină. Reclamantul apreciază că acestei persoane i s-a agravat situaţia întrucât era deja luată în urmărire într-un dosar pentru manifestări duşmănoase, fusese deja condamnat şi îşi pierduse vederea în detenţie, motiv pentru care fusese şi reabilitat ulterior. Faptul că persoana respectivă se afla în atenţia securităţii pentru motivul că asculta postul de radio interzis Europa Liberă era un motiv politic, cunoscându-se poziţia acelui post faţă de regimul comunist.

Cu privire la cel de-al doilea caz reţinut reclamantul arată că pârâtul relata despre o persoană care dorea să plece în Israel pentru a sărbători Revelionul şi dorea să cumuleze cele două concedii aferente anului 1988 şi, respectiv, 1989, lucru care nu i s-a permis întrucât exista temerea de a nu se mai întoarce. Urmare a acestei delaţiuni s-a recomandat de către conducerea locului de muncă al persoanei respective să nu i se acorde cumularea concediului de odihnă. Reclamantul apreciază că prin aceasta s-a încălcat dreptul la viaţă privată, la

libertatea de exprimare şi de gândire, drepturi fundamentale recunoscute de Constituţia României şi pactele internaţionale la care România era parte la acea vreme.

Curtea reţine cauza spre soluţionare.

C U R T E A,

Prin ***acţiunea*** înregistrată pe rolul acestei instanţe sub nr. 1283/2/2015 reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII a solicitat constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul MEZINCARU VASILE ION.

În motivarea acţiunii, reclamantul arată că domnul MEZINCARU Vasile Ion a avut calitatea de candidat la funcţia de primar al localităţii Băile Olăneşti, jud. Vâlcea. Conform prevederilor art. 3, coroborat cu teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h)1.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/2157 din 22.08.2013 şi din înscrisurile ataşate, domnul MEZINCARU Vasile Ion a fost recrutat iniţial la data de 27.04.1978, sub numele conspirativ <LUCI>, de către I.J.S Vâlcea, pentru supravegherea informativă în cadrul Grupului Şcolar Sanitar Vâlcea, dată la care şi-a dat acordul prin semnarea unui angajament olograf. În perioada 1980-1981 este predat în legătura IJS Sibiu, deoarece, după terminarea şcolii sanitare, fusese repartizat la Secţia de Fizioterapie Sibiu. Este reluat în legătură de către I.J.S Vâlcea în 1983, dar la data de 28.05.1984 este abandonat, „nefiind util pe linie de cotraspionaj". În 1985 este reactivat de către Serviciul 3 din cadrul I.J.S. Vâlcea pentru încadrarea informativă a cetăţenilor străini care vizitează staţiunea Olăneşti, sub acelaşi nume conspirativ, sens în care semnează, la data de 29.02.1985 un angajament prin care consfinţeşte colaborarea. Dosarul fond reţea al cărui titular este pârâtul - R 368386 - nu are un document de abandonare. Cel mai recent document identificat în cele trei volume este o notă informativă a pârâtului datată 09.11.1989.

În concluzie, se solicită aprecierea asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul MEZINCARU Vasile Ion analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor furnizate de domnia sa. După cum putem observa, norma citată descrie, sub aceeaşi denumire generică, 3 posibilităţi de relaţie cu structurile de represiune ale aparatului comunist, impunând îndeplinirea unor condiţii specifice fiecărei categorii.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1.Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. în legătură cu această primă condiţie, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Deci, reţinerea calităţii de colaborator este legată de furnizarea unor informaţii de natura celor impuse de legiuitor.

De asemenea, observă că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. în consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale. Apreciază că ambele conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât ambele atitudini erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. De asemenea, având în vedere că legea cere numai „vizarea" încălcării unor drepturi, iar nu încălcarea lor propriu-zisă, s-a statuat că atât timp cât informaţiile erau apte de a produce o reacţie din partea Securităţii, iar informatorul ar fi trebuit să conştientizeze posibilitatea unei astfel de reacţii, condiţia vizării încălcării unor drepturi este realizată.

Astfel, apreciază că satisface ambele condiţii legale nota1 din 07.12.1988 în care pârâtul „conform celor stabilite", adică aşa cum fusese instruit de ofiţerul de legătură, „a mers la locul de muncă al numitului U.I.". în materialul indicat, relatează că „după ce toţi ceilalţi au plecat /.../a spus că este urmărit /.../" deoarece este posibil ca un individ din Slatina „să-l fi spus că ascultă şi comentează ştirile transmise la postul de radio <Europa Liberă>". Semnalarea pârâtului este cu atât mai gravă cu cât, în acelaşi context, persoana urmărită i-a devoalat antecedentele politice prin care trecuse, antecedente care justificau temerea că audierea posturilor interzise de radio nu putea decât să-i agraveze situaţia. Astfel, domnul U. i-a relatat sursei că „îi este teamă să mai meargă la Bucureşti", „că a fost arestat şi condamnat 5 ani", dar mai ales că „a făcut mai multe memorii la CC. al PCR, mergând şi în faţa Palatului /.../ având pe el o banderolă pe care scria că face greva foamei". Din perspectiva noastră, materialul analizat anterior

dovedeşte peremptoriu că pârâtul, în mod conştient a furnizat informaţiile respective, având reprezentarea consecinţelor acestei informări.

Apreciază reclamantul că îndeplinesc cerinţele legale şi materialele referitoare la numita B.M., despre care informează că, prin intermediul bisericii, ar fi primit o invitaţie din Israel, unde intenţionează să stea o perioadă mai mare de timp, sens în care solicitase cumularea concediului de odihnă pe anii 1988 şi 1989. Consecinţa acestor semnalări ale pârâtului a fost aceea că „se vor lua măsuri să efectueze concediul de odihnă până în luna noiembrie. Se va discuta cu preşedintele C.O.M. (n.n.- Comitetul Oamenilor Muncii) pentru a nu i se da recomandarea necesară".

Faţă de conţinutul notelor indicate anterior arătă că, pe de o parte, semnalarea persoanelor care audiază posturile de radio interzise de regimul comunist, reprezintă, fără îndoială o atitudine potrivnică regimului totalitar. Este notorie împrejurarea că emisiunile acestui post de radio erau bruiate de autorităţile comuniste datorită faptului că Europa Liberă, încă de la înfiinţare, a reprezentat pentru români, dacă nu singura, atunci principala sursă obiectivă de informaţii. Mai mult, Europa Liberă a criticat constant abuzurile exercitate de dictatura comunistă, militând pentru reinstaurarea în România şi în celelalte state est-europene a unor regimuri democratice

Pe de altă parte, relatările despre doamna B.M. dovedesc faptul că acesteia i-a fost efectiv îngrădit dreptul la viaţă privată, ca urmare a neaprobării cumulării concediului de odihnă.

În opinia reclamantului, cele două condiţii impuse de legiuitor, nu trebuie cumulate într-o singură informare, evident scopul legii fiind acela de a analiza atitudinea şi activitatea persoanei verificate.Urmăriţi, fără acordul acestuia (încălcarea dreptului la viată privată) şi, prin urmare, a vizat Ibidem, f. 7,13;

Şi cea de-a doua condiţie este asigurată, pe de o parte, pentru că nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informaţii, pârâtul a conştientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delaţiunile sale se pot lua măsuri de investigare, prin căutarea şi obţinerea de noi informaţii despre această consecinţă. Mai mult, în speţa dedusă judecăţii, suntem în prezenţa unei îngrădiri efective a dreptului la viaţă privată. în concluzie, informaţiile furnizate de domnul MEZINCARU Vasile Ion au îngrădit dreptul la dreptul la viaţa privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internaţional cu privire la Drepturile Civile şi Politice.

Acţiunea a fost comunicată pârâtului, în cadrul procedurii prevăzute de art. 200 şi 201 din Noul Cod de procedură civilă, aceasta formulând ***întâmpinare*** la, prin care a solicitatpe scurt admiterea în parte a acțiunii și să nu se dispună obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată.

În dovedirea susţinerilor lor, părţile au înţeles să se folosească de proba cu înscrisuri.

Verificându-şi din oficiu competenţa potrivit prevederilor art. 131 cod proc civilă, Curtea a constatat că este competentă să soluţioneze prezenta pricină în conformitate cu prevederile art. 96 cod proc. civilă şi art. 11 alin. 1 din OUG

Analizând actele şi lucrările dosarului prin prisma probelor administrate şi a dispoziţiilor legale ce au incidenţă în soluţionarea cauzei, Curtea a reţinut următoarele:

Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtului de lucrător al Securităţii, motiv pentru care prezenta acţiune este întemeiată şi urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente.

Prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliţie politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în fiecare caz în parte (în acelaşi sens pronunţându-se şi Curtea Constituţională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

Prin urmare, este evident că eventuala neîndeplinire a celor două condiţii prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008 împiedică reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii, indiferent de prevederile preambulului acestui act normativ.

Aşadar, verificând îndeplinirea celor două condiţii de admisibilitate cerute de actul normativ, Curtea reţine că în conformitate cu preederile art. 2 lit. b din OUG 24/2008 prin colaborator al securităţii se înţelege ”persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor”.

În speţă reclamantul solicită verificarea calităţii de colaborator al securităţii în privinţa pârâtului, prin prisma faptului că aceasta a fost recrutat iniţial la data de 27.04.1978, sub numele conspirativ <LUCI>, de către I.J.S Vâlcea, pentru supravegherea informativă în cadrul Grupului Şcolar Sanitar Vâlcea, dată la care şi-a dat acordul prin semnarea unui angajament olograf. în perioada 1980-1981 este predat în legătura IJS Sibiu, deoarece, după terminarea şcolii sanitare, fusese repartizat la Secţia de Fizioterapie Sibiu. Este reluat în legătură de către I.J.S Vâlcea în 1983, dar la data de 28.05.1984 este abandonat, „nefiind util pe linie de cotraspionaj". în 1985 este reactivat de către Serviciul 3 din cadrul I.J.S. Vâlcea pentru încadrarea informativă a cetăţenilor străini care vizitează staţiunea Olăneşti, sub acelaşi nume conspirativ, sens în care semnează, la data de 29.02.1985 un angajament prin care consfinţeşte colaborarea. Dosarul fond reţea al cărui titular este pârâtul - R 368386 - nu are un document de abandonare. Cel mai recent document identificat în cele trei volume este o notă informativă a pârâtului datată 09.11.1989..

Este de principiu că pentru colaborarea prin prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. în legătură cu această primă condiţie, observăm că, potrivit cadrului legal, pentru reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii este necesar doar ca materialele probatorii de tipul celor arătate în textele de lege, să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist şi să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Deci, reţinerea calităţii de colaborator este legată de furnizarea unor informaţii de natura celor impuse de legiuitor.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Verificând îndeplinirea acestor condiţii în speţă, se reţine că că la dosarul cauzei se regăsesc două note informative care denotă întrunirea condiţiilor de admisibilitate citate mai sus.

Astfel, nota din 07.12.1988 în care pârâtul „conform celor stabilite", adică aşa cum fusese instruit de ofiţerul de legătură, „a mers la locul de muncă al numitului U.I.". în materialul indicat, relatează că „după ce toţi ceilalţi au plecat /.../a spus că este urmărit /.../" deoarece este posibil ca un individ din Slatina „să-l fi spus că ascultă şi comentează ştirile transmise la postul de radio <Europa Liberă>". Semnalarea pârâtului este cu atât mai gravă cu cât, în acelaşi context, persoana urmărită i-a devoalat antecedentele politice prin care trecuse, antecedente care justificau temerea că audierea posturilor interzise de radio nu putea decât să-i agraveze situaţia. Astfel, domnul U. i-a relatat sursei că „îi este teamă să mai meargă la Bucureşti", „că a fost arestat şi condamnat 5 ani", dar mai ales că „a făcut mai multe memorii la CC. al PCR, mergând şi în faţa Palatului /.../ având pe el o banderolă pe care scria că face greva foamei". Din perspectiva noastră, materialul analizat anterior dovedeşte peremptoriu că pârâtul, în mod

conştient a furnizat informaţiile respective, având reprezentarea consecinţelor acestei informări.

Pe de altă parte, nota referitoare la numita B.M., despre care informează că prin intermediul bisericii, ar fi primit o invitaţie din Israel, unde intenţionează să stea o perioadă mai mare de timp, sens în care solicitase cumularea concediului de odihnă pe anii 1988 şi 1989. Consecinţa acestor semnalări ale pârâtului a fost aceea că „se vor lua măsuri să efectueze concediul de odihnă până în luna noiembrie. Se va discuta cu preşedintele C.O.M. (n.n.- Comitetul Oamenilor Muncii) pentru a nu i se da recomandarea necesară".

Față de conținutul acestor note informative și de măsurile ce au fost adoptate în baza lor, respectiv numitei BM nu i s-a acordat concediul de odihnă cumulat, Curtea constată că au fost îngădite drepturi şi libertăţi fundamentale ale omului, respectiv - dreptul la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului; dreptul la liberă circulaţie, prevăzut de art. 13 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului; dreptul la viaţă privată, prevăzut de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Pentru toate aceste considerente, în conformitate cu prevederile art. 2 lit. b și art. 11 din OUG 24/2008, Curtea va admite prezenta cerere de chemare în judecată.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA Cont. adm. fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 1183/2/2015
se legalizează de noi
GREFIER ȘEF

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII cu sediul în Bucureşti, sect. 3, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul MEZINCARU VASILE ION cu domiciliul în .... str. .... jud. Vâlcea.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al securităţii.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, azi, 16.06.2015.

PREŞEDINTE,
MĂDĂLINA ELENA GRECU

GREFIER,
CRISTINA OLARU

Red.jud.M.G./4ex.

Definitivă prin nerecurare la data de 27.07.2015.